

[Glistrup]

ner, hr. Ole Espersen i øvrigt nævnte, men ud fra en partipolitisk konveniens, ud fra, hvor man nu befinder sig.

Men når hr. Ole Espersen lægger afgørende vægt på, at Justitsministeriets uegnethed som tredjeinstansbevillingsmeddeler har noget at gøre med, at administrationen er indblandet i mange af sagerne, kan vi jo sige: I de sager, vi beskæftiger os med her, er administrationen så at sige altid indblandet. Og administrationens interesse i, om man kan skubbe noget ind under gulytæppet eller ej, er jo langt stærkere i en typisk sag som dem, vi har beskæftiget os med her, end de interesser, der er hos et skattevæsen, der eventuelt gerne vil have en tilladelse til at appellere en landsretsdom, og hvor man altså af akademisk interesse mener det ene eller det andet, eller hvad det nu er for en administrativ myndighed, der er indblandet i tredjeinstansbevillingen.

Det er jo i øvrigt færre og færre i hvert fald i civile sager, der er indblandet, for de fleste civile sager med administrative myndigheder begynder nu ved landsret, så det er andeninstans, der er tale om. Derfor skulle netop den slutning, hr. Ole Espersen drog fra tredjeinstanssagerne, føre til, at justitsministeren ikke skulle have den beføjelse, som hr. Ole Espersen nu vil give ham.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, for hr. Ole Espersen har jo nok ret i sin bemærkning til hr. Kofod-Svendsen om, at vi nok simpelt hen er politisk uenige om dette her, og så er der ingen grund til at fortsætte debatten på korte bemærkninger.

Hr. Ole Espersens første eksempel om en minister, der ønskede at undersøge noget i sit ministerium, gav mig det indtryk, at det, hr. Ole Espersen mente SF havde foreslået, var, at alle undersøgelser altid skulle foregå for åbne døre, men det er det jo ikke. Det, vi har foreslået, er, at man følger retsplejelovens almindelige regler for dørlukning. Selvfølgelig er der sager, som bør føres for lukkede døre. Det er vi enige om. Det, vi er uenige om – og det er vi helt åbenbart uenige om, så det er der ikke noget at gøre ved – er, hvem der skal træffe afgørelsen af, om dørene skal lukkes eller ej. Vi mener, det skal være en dommer, og Socialdemokratiet mener, det skal være ministeren. O.k.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Ole Espersen, og det må blive for en sidste kort bemærkning i denne omgang. Der er jo flere muligheder, vil jeg gerne gøre opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Der er blot det problem – vil jeg gerne sige til fru Ebba Strange – at når det drejer sig om mit eksempel, kan dommeren efter retsplejeloven ikke beslutte at lukke dørene, fordi der er nogle specielle regler i tjenestemandsløven af den type, jeg nævnte her. Det kan dommeren ikke gøre efter de almindelige dørlukningsregler i retsplejeloven. Det er baggrunden.

Knud Lind (FP):

Da de korte bemærkninger nu er færdige, vil jeg forsøge at få mit ordførerskab igennem vedrørende det, det drejer sig om her.

Det spørgsmål, som har været hyppigst nævnt under debatten, og som ændringsforslagene også hele tiden kredser om, er spørgsmålet om åbenhed/lukkethed. Vi har tidligere måttet sige, at det er korrekt, som fru Ebba Strange har anført, at man burde have kørt det efter retsplejelovens almindelige bestemmelser. Når man så undskylder sig – for det er jo altså en meget uheldig sag denne her – er det, som om det ikke gælder, altså at der ikke er lige ret for Loke som for Tor i denne sag. Det kan man se af den sætning, som justitsministeren havde i sine bemærkninger vedrørende åbenheden og offentlighedsloven af undersøgelsen. Når der er tale om tungtvejende hensyn til statens sikkerhed, skal der ikke offentliggøres noget, dernæst er der hensynet til fremmede magter, og så kommer den, der må hedde Mimi Jakobsen-undtagelsen, nemlig »eller andre helt specielle forhold gør sig gældende«. Det er altså fru Mimi Jakobsen-reglen, der her dukker frem i dette mystiske forlig, der er indgået mellem Socialdemokratiet, CD og regeringen.

Socialdemokratiet er efter min bedste overbevisning kommet ud i noget skidt. Man er faktisk kommet i dårligt selskab. Partiet har hidtil stået som tjenestemændenes beskytter. Men nu har jeg gjort mig den ulejlighed, at jeg har rekvireret fortrykket af, hvad der blev sagt sidste gang, og dér siger justitsministeren vedrørende